

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Новгородківська селищна рада
Кропивницького району
Кіровоградської області**

вул. Центральна, 13, смт Новгородка,
Кропивницький район, Кіровоградська
область, 28200

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Новгородківської селищної ради Кропивницького району Кіровоградської області «Про затвердження Положення про порядок розміщення зовнішньої реклами на території Новгородківської селищної територіальної громади» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Новгородківської селищної ради Кропивницького району Кіровоградської області від 06.07.2021 № 01-15/708.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Новгородківської селищної ради з питань земельних відносин, природокористування, планування території, будівництва, архітектури, охорони пам'яток, історичного середовища та благоустрою щодо його регуляторного впливу, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення планується затвердити Положення про порядок розміщення зовнішньої реклами на території Новгородківської селищної територіальної громади (далі – проект Положення).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України від 06.09.2005 № 2806 «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Державна регуляторна служба України

ВИХ №5759/0/20-21 від 09.08.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВИХ №5759/0/20-21 від 09.08.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B04000003BF53000408B8E00

Згідно з пунктом 2 статті 11 «Прикінцеві положення» Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Засади рекламної діяльності, зокрема, розміщення зовнішньої реклами, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлено Законом України від 03.07.1996 № 270/96 «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила).

Разом з цим, проект Положення не відповідає законодавству з питань дозвільної системи та у сфері зовнішньої реклами, у тому числі Типовим правилам, зокрема у наступному.

1. Пункти 2.5 та 2.6 розділу 2 проекту Положення пропонуємо виключити як такі, що не передбачені Типовими правилами.

Так, питання соціальної реклами врегульовуються статтею 12 Закону про рекламу й не є предметом регулювання цих правил.

Разом з цим, пропонуємо доповнити розділи 1,2 проекту Положення нормами, передбаченими пунктами 2, 3 (другий, третій абзаци) та 5 Типових правил.

2. Пунктом 3.1 розділу 3 Положення передбачено, що для одержання дозволу заявник подає заяву разом з додатками робочому органу.

Зазначаємо, що відповідно до частини чотирнадцятої статті 4⁻¹ Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг.

Отже, у розділі 3 Положення необхідно визначити процедуру отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами через центр надання адміністративних послуг.

3. Крім того, пункт 3.1 розділу 3 проекту Положення пропонуємо привести у відповідність до пункту 9 Типових правил в частині переліку документів, що необхідно подати розповсюдjuвачу зовнішньої реклами для отримання дозволу.

Згідно з вимогами статті 4 Закону про дозвільну систему, виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

Законом України від 02.10.2012 № 5410-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо необхідності обов'язкового надання витягів та виписок з

Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» скасовано вимогу щодо обов'язкового подання суб'єктами господарювання органам державної влади паперових виписок, витягів з ЄДР.

Отже, пропонуємо у переліку документів, що надаються для отримання дозволу, виключити необхідність подання копії свідоцтва про державну реєстрацію заявника як юридичної особи або особи-підприємця.

4. Пунктом 3.2 розділу 3 проекту Положення визначені повноваження робочого органу, до яких, зокрема, належить розгляд заяв розповсюджувачів зовнішньої реклами на надання дозволу, внесення змін у дозвіл, переоформлення дозволу та продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Зазначаємо, що частиною першою статті 4 Закону про дозвільну систему, серед іншого, встановлено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа.

Статтею 4¹ Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Отже, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами має здійснюватися відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

На сьогодні, Законом про дозвільну систему та Законом про рекламу не передбачено процедури внесення змін до дозволу, продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Враховуючи зазначене, відповідні положення в тексті проекту Положення пропонуємо виключити (зокрема, у пункті 3.2 розділу 3 проекту Положення).

Разом з цим, пропонуємо доповнити пункт 3.2 розділу 3 положеннями, передбаченими абзацами шостим – дев'ятим пункту 6 Типових правил.

5. Процедуру погодження дозволу, встановлену пунктом 3.7 розділу 3 проекту Положення, пропонуємо привести у відповідність до пункту 16 Типових правил шляхом виключення необхідності погодження дозволу власником (утримувачем) об'єктів, в тому числі житлових будинків тощо як такого, що не передбачений Типовими правилами.

Оскільки, відповідно до вимог пункту 16 Типових правил перелік органів та осіб, з якими погоджується видача дозволу, є вичерпним.

При цьому, абзацом першим пункту 3.7 розділу 3 проекту Положення вже передбачається погодження дозволу з власником місця або уповноваженим ним органом (особою).

6. Як уже зазначалося, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами має здійснюватися відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

Зокрема, підстави для відмови у видачі документа дозвільного характеру встановлено частиною п'ятою статті 4¹ Закону про дозвільну систему.

Таким чином, пропонуємо виключити з проекту Положення норми, що встановлюють підстави для відмови у наданні дозволу, передбачені пунктом 3.17 розділу 3 проекту Положення.

7. Розділом 4 проекту Положення встановлюється порядок визначення розміру плати за розміщення зовнішньої реклами, відповідно до якого передбачається необхідність укладення договору на тимчасове користування місцем для розміщення зовнішньої реклами (далі – Договір), а додатком 4 до проекту Положення затверджується його форма.

Зазначаємо, що відповідно до пункту 32 Типових правил плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності, встановлюється у порядку, визначеному органами місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває у державній або приватній власності, - на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою).

При цьому, Законом про рекламу та Типовими правилами не встановлено повноважень органів місцевого самоврядування на укладення зазначеного Договору.

Отже, пропонуємо розділ 4 проекту Положення привести у відповідність до пунктів 32, 33 Типових правил, а додаток 4 до проекту Положення, яким встановлена форма Договору, та посилання на нього в тексті проекту Положення пропонуємо виключити.

Крім того, пропонуємо порядок визначення розміру плати за розміщення зовнішньої реклами встановити окремим рішенням селищної ради з урахуванням вимог пункту 32 Типових правил.

8. Розділом 6 проекту Положення встановлено порядок демонтажу рекламних засобів.

Зазначаємо, що відповідно до вимог, встановленими пунктом 28 Типових правил, здійснення демонтажу передбачається лише у разі зміни містобудівної ситуації, проведення реконструкції, ремонту, будівництва на місці розташування рекламного засобу, які зумовлюють необхідність зміни місця розташування рекламного засобу, а також згідно з вимогами пункту 49 Типових правил - для вивісок та табличок, розміщених з порушенням вимог цих Правил.

На сьогодні, ні Законом про дозвільну систему, ні Законом про рекламу не встановлено підстави і способи здійснення демонтажу рекламних засобів, а також повноважень органів влади щодо можливості та/або необхідності врегулювання ними зазначених питань.

Відповідно до статті 41 Конституції України ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.

Конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Статтею 124 Конституції України передбачено, що делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Таким чином, положення щодо здійснення демонтажу рекламних засобів по тексту проекту Положення, а також розділ 6 проекту Положення пропонуємо виключити.

9. Розділ 8 проекту Положення «Контроль за дотриманням положення та відповідальність за його порушення» пропонуємо виключити, оскільки вимоги щодо здійснення контролю за розповсюдженням зовнішньої реклами встановлено пунктами 5.10 – 5.16 розділу 5 проекту Положення.

Таким чином, проект рішення потребує приведення у відповідність до зазначених вище вимог законодавства України.

Підсумовуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

У розділі I АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема: визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які проблема справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Натомість, у розділі I АРВ розробник обмежився лише текстовим описом проблеми та не навів даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, важливість та масштаб.

У розділі II АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Натомість, задекларовані розробником цілі державного регулювання:

- не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ та, відповідно до вимог закону, не відносяться до предмету регулювання проекту рішення, зокрема ціль «Визначення постійного (незмінного) розміру базового тарифу у розрахунку плати за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності Новгородківської селищної територіальної громади»;

- не є вимірюваними. Розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділі III розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожній з них, у тому числі в кількісному виразі.

Однак, розробник у розділі III АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише мінімальним текстовим описом

вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, а також не навів жодних розрахунків витрат, яких зазнають суб'єкти господарювання як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

При цьому, звертаємо увагу, що під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, розробником не наведена кількість суб'єктів господарювання (у розрізі великі, середні, малі та мікро), які підпадають під дію регулювання.

Одночасно зазначаємо, що у разі, якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малого та мікропідприємництва разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва та держави, згідно із додатком 4 до Методики (Тест малого підприємництва) в якому обрахувати витрати органів влади на виконання вимог регулювання та оцінити прямі та адміністративні витрати суб'єктів малого та мікропідприємництва. У разі поширення регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, проводиться оцінка впливу на сферу їх інтересів, а саме, окремо кількісно визначаються витрати, які будуть виникати внаслідок дії регуляторного акта, згідно із додатком 2 до Методики в якому обрахувати та оцінити витрати суб'єктів великого та середнього підприємництва.

Проте, розробник в АРВ не здійснив розрахунки витрат згідно з вимогами додатків 2 та 4 до Методики, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на орган влади та на суб'єктів господарювання, а також оцінити витрати, які вони понесуть внаслідок запровадження регулювання.

Зазначене не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання та держави, та чи є обраний спосіб регулювання оптимальним з позиції мінімізації витрат держави.

Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів населення розробником зазначено, що вигоди та витрати для населення за будь-якою альтернативою – відсутні.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог Методики, вибір альтернатив здійснюється у розділі IV АРВ. Тому, пропонуємо у розділі III АРВ при описі альтернатив виключити твердження щодо прийнятності / неприйнятності альтернативних способів досягнення цілі.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами

регуляторного акту, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Відповідно до вимог Методики в АРВ розробник повинен оцінити виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги.

Розділ VIII АРВ заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики, зокрема розробником не наведені прогнозні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання ним чинності.

Враховуючи, що термін дії проекту рішення необмежений, пропонуємо в АРВ визначити всі прогнозні показники результативності протягом періоду після набрання чинності проектом рішення, починаючи з 2022 року.

У розділі IX АРВ пропонуємо визначити дати проведення базового та повторного відстеження результативності регуляторних актів.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, розробником не доведена відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проект рішення Новгородківської селищної ради Кропивницького району Кіровоградської області «Про затвердження Положення про порядок розміщення зовнішньої реклами на території Новгородківської селищної територіальної громади» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

